

שומרי משמרת הקודש

גיליון
נ"ב

גליון חיזוק והתעוררות בעניני תפילה וכבוד ביהמ"ד - ישיבת "חזון נחום" תמוז תשע"ט

מלב אל לב

התבוננות לאור התקופה

חבר יקף!

שלום וברכה

עלה בלבי בס"ד רעיון נחמד בקשר לפרשות השבוע בהם אנחנו נמצאים בתקופה זו, חשבותי לכתוב לך אותו.

מפר' בהעלותך ואילך קוראים אנו על מעשים שונים שאינם רצויים שהיו לבני ישראל במדבר. בהעלותך - מתאוננים, התאוו תאוה, מעשה מרים. שלח - מרגלים. קרח - מעשה קרח. חוקת - 'וידבר העם באלקים ובמשה וגו', ועל זה 'וישלח ה' בעם את הנחשים השרפים וגו'.

שים לב שהמשותף לכל האמור הוא חטא הלשון, שדברו סרה בה' וכנגד משה רבינו, בעקבות כך נענשו בעונשים רבים כל כך ככתוב בתורה.

אולם בפר' חוקת לאחר שחטאו ונענשו כתוב: 'זיבא העם אל משה ויאמרו חטאנו כי דברנו בה' ובך'.

אפשר לומר שכלל ישראל הבינו שכל המאורעות הקשים הגיעו להם היות ונכשלו בדיבור, לכן כעת באו אל משה רבינו והביעו חרטה על מעשיהם, ברצונם לתקן ושלא ישוּבו לחטא זה, עקב זאת צויה הקב"ה את משה לעשות נחש נחושת לרפואתם, אכן מכאן ואילך לא מצאנו בתורה חטא בעניני הדיבור.

הפרשה לאחר מכן - פר' בלק, בלק הזמין את בלעם לקלל את ישראל והקב"ה מנעו ככתוב 'ויהפוך ה' אלקיך לך את הקללה לברכה כי אהבך ה' אלקיך'.

למדנו מזה שמאחר שקבלו ישראל על עצמם לתקן את חטא הדיבור, שוב לא יכלו להזיק להם בשום דיבור של קללה ואדרבה נהפכו כולם לברכה.

כנראה עולה בלבך שאלה מה כל זה קשור לענייננו, הם חטאו בדיבור לשון הרע וכדו' ומה השייכות והקשר לשמירת הדיבור בשעת התפילה?

המציאות הפשוטה היא שאחד שמרגיל את עצמו לשתוק שעה ושעתיים ביום בשעת התפילה, אדם זה כבר הורגל בשתיקה, מעתה כשיבוא לידי נסיון של לשה"ר או כל דיבור אסור, ביכולתו יותר להתאפק מכיון שהתרגל לשתוק.

עצה זו נותן ה' חפץ חיים ז"ע (שמיה"ל - חתימת הספר פרק ב') כיצד להישמר מדיבורים אסורים.

מפרשת בלק ראינו שלאחר קבלה טובה בשמירת הדיבור זכו ישראל שיתהפכו כל הקללות לברכה, כמו כן הרי כך מבטיח בעל התול"ט ז"ע לשומר פיו ולשונו בשעת התפילה שיזכה לכל הברכות.

כבר שמעת וקראת הרבה בעניין השתיקה בתפילה, הרי לך זזית ראייה נוספת, העיקר שתתחזק בזה.

עלה והצלח

מאחל בכל לב
ידיך ומזיקיך

דברים אחדים

מאורעות מעוררים

הבקעה העיר

ירושלים עיר הקודש וביהמ"ק עומדים על תילם, לכאורה ללא כל חסרון, אולם החוסה המקיפה את העיר נבקעה, כשאין חוסה המגינה והשומרת זהו תחילת החורבן.

נלמד מזה עד כמה מחויבת התפילה להיות מוגנת ושמורה בחוסה מבוצרת, ללא דיבור קל - לא לסדוק את החוסה.

שׁוֹרֵף אֶפְסֵטְמוֹס אֶת הַתּוֹרָה

מעשה מחריד ומזעזע, כל יהודי אם רואה זאת ח"ו לבו נחרד עד עומק נפשו, אין הוא מסוגל לעמוד שאנן אל סול חילול הקודש בצורה מחרידה כל כך.

בידינו ודאי רחוקים אנו מאוד מלחלל את הקודש, אך נשמור בתוקף ועוז שגם בפינו לא יחולל שם שמים ח"ו.

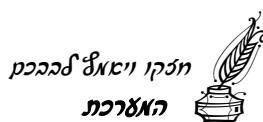
הַעֲמִיד צֶלֶם בַּהֵיכַל

אלו דברי הגה"ק בעל 'נודע ביהודה' ז"ע - ואלו המדברים בבית הכנסת אין לך חורד במלכו של עולם בהיכלו ולפינו גדול מזה, וזה מטמא אורח הקדוש דוגמת היונים שטימאו המזבח, כי זה 'מעמיד צלם בהיכל'.

בהתבוננות זו נקיים הלכה פסוקה - 'וכל אלו הימים כל ישראל מתענים בהם מפני הצרות שאירעו בהם כדי לעורר הלבבות לפקח על דרכי התשובה ... ולכן חייב כל איש לשום אל לבו באותן הימים ולמטפס במעשיו ולשוב בהן ... ואין התענית אלא הכנה לתשובה'. (משנה ברורה סי' תקמט ס"ק א.)

יראה הטי"ת את מעשינו ויקרב גאולתנו ופדות נפשנו, נזכה בעז"ה שיהפכו ימים אלו לששון ולשמחה ולמועדים טובים ולהיושע בתשועת עולמים בבאכ"י.

אדם הולך בדרכו, לפניו סימני אזהרה שונים המיועדים להרתיעו ולמנעו מפניות לא רצויות ואף מסוכנות, רואה אותם אך אינו מטיל לעברם חשיבות יתירה, מחשיך בדרכו ואינו שם ליבו אליהם, לבסוף נכשל ומעך, נפצע וחלה, מה נאמר עליו.

במיוחד אם שמע וידע מהעבר מה קרה בעקבות אי זהירות וחוסר שמירה, והוא אוטם אזניו ועוצם עיניו מלראות ומלהקשיב, אינו משגיח בהם ואינו לומד לקח לעתידו ולהנהגתו, באיזו הגדרה נגדיר אותו.

כשם שימי המועדות מאירים דרך חיים ומעניקים לנו קניינים רוחניים לכל ימות השנה, כך ימי צער ותענית שקבעו לנו נביאים הם ימי תשובה וחשבון נפש, כשחז"ל מגלים לנו מה היו המאורעות, לא באו לספר לנו מקרי העבר בלבד אלא ללמד מוסר ולקח לדורות העתיד.

למדנו במשנה בתענית: **'חַמְשָׁה דְּבָרִים אָרְעוּ אֶת אַבְוֵתֵינוּ בְּשִׁבְעָה עֶשְׂרֵי בְּתַמְזוּזָא... נִשְׁתַּבְּרוּ הַלְלוּחֹת, וְנִטְלַת הַתַּמִּיד, וְהַבְּקָעָה הָעִיר, וְשׁוֹרֵף אֶפְסֵטְמוֹס אֶת הַתּוֹרָה, וְרַעְמִיד צֶלֶם בַּהֵיכַל'.**

הבה ניקח את חמשת הדברים ונלמד מהם בנוגע לענייננו.

נִשְׁתַּבְּרוּ הַלְלוּחֹת

(א) עם ישראל מחתין לחשה רבינו בסוף ס' יום לקבלת התורה, - 'כי זה משה האיש לא ידענו מה היה לו', הגיעו לחטא חמור כ"כ, אילו היו מתאפקים ומסתנינים עוד יום אחד...

כמה זה מחייב ומלמד אותנו להתאפק ולהמתין לפחות שעה קלה בעת התפילה ולא לחלל שם שמים.

(ב) הגם שמעטים עבדו את העגל בפועל נענשו רבים מבני ישראל על אשר לא מיהו בעובדים, הסתכנו בסכנת כליה רח"ל, עד שמשה רבינו הסיר גזרה קשה זו.

כאשר מחללים שם שמים חייבים למנוע ולמחות, אין מסתכלים בשעה זו על נוחיות אישית.

נִטְלַת הַתַּמִּיד

על קרבן תמיד אחרו חז"ל 'מעולם לא היה אדם בירושלים ובידו עון כיצד תמיד של שחר מכפר על עבירות שבלילה ושל בין הערבים מכפר על עבירות שנעשו ביום', כשבעל קרבן חשוב זה הרי זו סיבה לתענית.

תפילות כנגד תמידין תקנום, האם נגרום במעשינו לבטל את התפילה העומדת במקום ה'תמיד' ח"ו?

רננו צדיקים

עבודת התפילה אצל צדיקי הדורות זי"ע

אור התפילה

ניצוצי אורה בענייני תפילה במשנתו הטהורה והמאירה של

הגה"ק רבי חיים בן עטר זי"ע

רבינו ה'אור החיים' הק'

ליומא דהילולא - ט"ו תמוז - תקנ"ג

[ביאור קצר להבנת העניין באותיות הקטנות]

מצרה, והוא אומר 'ותעל שועתם וגו' מן העבודה פירוש לצד שהיתה מצרת העבודה, וכפי זה שועה זו היא תפלה, וצעקה כאב הצרה... עוד אולי אומר מן העבודה ירצה שלא הגיעה השועה לפני ה' ע"י אמצעי, אלא ביושר עלתה מן העבודה אל האלקים שלא על ידי בעלי כנפים יגיד דבר (קהלת כ). שמות בכג

בהמשך (שם ג ט) מרחיב רבינו בענין זה על הפסוק 'ועתה הנה צעקת בני ישראל בָּאָה אֵלַי: לצד שיש הדרגות בתפלות המוגשות לפני הנעתר, יש מהם שמביאין אותם משרתי עליון ומגישים אותם לפניו יתברך, ויש מהם שהם מעולים שיש בהם כח שאין צריכין אמצעי להגיעם לפני הבורא אלא הם מעצמם נגשים לפניו, לזה אמר 'באה אלי' פירוש בלא אמצעי.

טעם בנוסח התפילה 'אלקינו ואלקי אבותינו'

עזי וזמרת י-ה ויהי לי לישועה זה א-לי ואנוהו אלקי אבי וארממנהו
הנה סדר העומדים לפני ה' לשורר ולשבח ולהתפלל הוא להתחיל בדברים המושכלים מה' אליו, ואחר כך במושכל מה' לאבותיו, וכמו שמצינו שתקנו אנשי כנסת הגדולה באבות אלקינו ואחר כך אלקי אבותינו, ולזה סדרו בהתחלת השיד מה שהגיעם מטובו, ואמרו עזי וזמרת י-ה ויהי לי לישועה, והוא מה שנתחסד ה' עמם להושיעם מהצרה שהיו בה קודם שיגיע הקץ, וזה היה לצד רחמיו אליהם, ... ולזה גמרו אומר זה א-לי, ואחר כך אמרו אלקי אבי, והוא כסדר עצמו של כנסת הגדולה שקבעו לומר אלקינו ואלקי אבותינו. שמות טוב

ארבע תנאים הצריכין לקבלת תפילה

וְאֶתְחַנֵּן אֵל ה' בְּעֵת הַהוּא לְאָמֹר

עוד נתכוון לדייק ארבע תנאים הצריכין לקבלת תפלה, אחד - שיתפלל כעני הדופק על הפתח כדרך אומר (משלי יח כג) תחנונים ידבר רש. ב' - שיקבש ממקור הרחמים. ג' - זמן התפלה, כדרך אומר 'ואני תפילתי לך ה' עת רצון ד' - שתהיה תפלתו מפורשת ולא תהיה סובלת פירוש בלתי הגון, וכמעשה שהובא במדרש (אסתר ז כד) בההוא גוי וישראל וכו' וילדה בהמתו של גוי ואנס ישראל להרכיבו על כתפו וכו', עד כאן:

והוא מה שנתכוון משה במאמרו כאן 'ואתחנן' לשון תחנונים, זה כנגד תנאי ראשון, 'אל ה' שבקש ממקור הרחמים, זה כנגד תנאי שני, 'בעת ההיא' פירוש בעת הידועה לקבלת תפלה שהיא עת רצון, כי מי יודע עת הרצון כמשה... זה כנגד תנאי שלישי, 'לאמר', פירוש פירוש אמריו כמצטרך שלא יסבלו דבריו דבר בלתי הגון, זה כנגד תנאי רביעי. דברים גכג

תפילה בכל יום להינצל מיצה"ר

וְנִצְעַק אֵל ה' אֱלֹקֵי אֲבוֹתֵינוּ וְיִשְׁמַע ה' אֶת קוֹלנוּ וְיִרָא אֶת עֲנֵינוּ וְאֵת נַעֲמֵלנוּ וְאֵת לַחֲצֵנוּ

ידועים דברי חז"ל שיצה"ר מתגבר על האדם בכל יום, לזה כותב רבינו שצריך תפילה להתגבר עליו, ועל אף שברא ה' את היצר למטרת עבודת האדם אעפ"כ כשזועקים להינצל נענים מאת ה', ומפרש הפסוק בדרך רמז:

ואומר ונצעק אל ה' כאן רמז שצריך האדם להתפלל לה' בכל יום שיצילוהו מיצר הרע, והוא אומר ונצעק אל ה' וגו', ואומר וישמע ה' את קולנו וגו', פירוש הגם שה' הוא שברא יצר הרע לבחון האדם בעבודת בוראו, אף על פי כן כשזועקים אליו שומע קולם, מטעם שראה את הרשום שהוא 'ענינו ועמלנו ולחצנו'. 'העוני' - הוא אפיסת כח הלוחם שאין כח בנו המספיק להלחם בו לגרשו ממנו, 'העמל' - הוא שאנו צריכין לעמול במלחמתו, 'הלחץ' - הוא הדחק שדוחק היצר את האדם לחטוא בעל כרחו, ולשלש סיבות שמע ה' את קולנו. דברים כז

תפילה בכל עת - עיקר גדול באמונה ובהשלמת הנפש

וַיַּחֲנוּ בְרַפְּיֵים וְאֵין מִים לְשִׁתָּת הַעַם

ענין זה צריך הסבר, הרי לא היה בידם עונן שהיו ראויים להיענש על זה, וא"כ מפני מה מנע הקב"ה מהם מים, מדוע ניסה אותם הקב"ה בניסיון גדול כזה, בפרט שזה עלול לגרום להם לחשוב מחשבות כפירה ח"ו בהשגחת השי"ת, בנוסף לקושיא זו מבאר גם רבינו מדוע היה המן יורד לבני ישראל במדבר בכל יום ולא פעם אחת בחודש, וז"ל:

ונראה כי ה' ניסה אותם, להדריכם לשאת עיניהם ולהתפלל לפני ה', כי זה 'עיקר גדול באמונה ובהשלמת הנפש' ותמצא שנתחכם ה' על הדבר, ולא נתן להם מן יום לחודש, אלא דבר יום ביומו, ואשר על כן מנע מהם הנס. עד שיתחננו למול קונם, וישמע צעקתם. שמות יזג

תהילות ישראל חשוק אצל הבורא יותר משבח המלאכים

וַיִּפְּלוּ עַל פְּנֵיהֶם וַיֹּאמְרוּ א-ל אֱלֹקֵי הַרוּחֹת לְכָל בָּשָׂר

במעשה קרח כשאמר השי"ת למשה ואהרן 'הַפְּדִלוּ מִתּוֹךְ הָעֵדָה הַזֹּאת וְאֶכְלָה אֹתָם כְּרֹגֵעַ, התפללו אל ה' בתואר 'א-ל אלקי הרוחות לכל בשר', רבינו בא לבאר מדוע בחרו דווקא בתואר זה כלפי הקב"ה:

עוד נתכוון לדבר לפניו דברי ריצוי המתקבל לפניו, על פי מה שקדם לו בידיעת הדרגות החפץ שיש לבורא, הא' הוא שבח והלל אשר יתנו לו צבא מעלה, למעלה ממנו שבח והלל אשר יתנו לו נשמות הצדיקים משני אוצרות החיים, אוצר אחד של נשמות שעדיין לא באו לעולם הזה, שעליהם אמרו ז"ל (יבמות סב) עד שיכלו [כל] נשמות שבגוף, ואוצר ב' של נשמות שכבר באו לעולם הזה, וחזרו ונתנו באוצר החיים, וכולם נותנים שיר ושבח והודאה לבורא יתעלה שמו בסוד כל פעל ה' למענהו.

למעלה מהם השיד והשבח העולה מהנשמות אשר הם בעולם הזה, אשר הם תוך הבשר, והוא מונעם מהכיר ה', והם מתעצמים לאהוב ה', ולשבחו ולהודות למאמרו, זה עליון וחשוק אצל הבורא למעלה מהכל, וכמו שמבוארים הדברים בהרחבה בספר הזוהר גם בדבריהם ז"ל:

ולזה נתחכם משה וריצה ה' בדבר שהוא חפץ בו, ואמר אלקי הרוחות לכל בשר, שאתה חפץ שאלקותך תהיה לרוחות בזמן שהם בבשר, ואם אתה ממיתם, אתה חסר רצון זה, ואין נכון להגביר הדינים, שיסובבו הפסד קבלת אלקותך לרוחות שבבשר, שהוא רום תכלית חשקך. במדבר סזכב

כח תפילת הצדיקים

וַיִּקְרָא מֹשֶׁה לְהוֹשִׁיעַ בֶּן נוֹן יְהוֹשֻׁעַ.

פירש"י התפלל עליו י-ה וישמעך מצבת מרגלים השאלה ידועה, הלא ידוע שיראת שמים תלויה בכח עבודה עצמית של האדם ואיך שייך תפילת

משה ע"ז לזה מבאר רבינו:

ויש כח בתפלת הצדיקים גם לבחינה זו, בסוד צדיק מושל ביראת אלקים והבן. במדבר ידכד

כענין זה מפרש גם רבינו את ברכת משה רבינו לראובן בפ' וזאת הברכה עה"פ יחי ראובן ואל ימות ויהי מיתו מספר:

התפלל עליהם שיהיו צדיקים, לפי שנמקו השרשים במאורע גדוליהם במעשה קרח כאמור בסמוך, לזה התפלל ויהי מתיו מספר, פירוש על דרך אומרם ז"ל שאמר חזקיה לפני הקדוש ברוך [הוא] רבים אשר את שבנא וגו', והשיב הקדוש ברוך הוא אין מנין לרשעים, לזה אמר משה במתק לשונו מתיו מספר, פירוש שלא יהיו רשעים, שאז אין מנין להם, ותועיל תפלת צדיק על הדבר בסוד צדיק מושל ביראת אלקים. דברים לגו

מעלת התפילה מתוך צרה, עולה ישר אל הקב"ה ללא אמצעי

וַיֹּאבְחוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִן הָעֲבֹדָה וַיִּזְעְקוּ וַתַּעַל שְׁוֹעַתָּם אֶל הָאֱלֹקִים מִן הָעֲבֹדָה.

עוד ירצה על דרך אומרנו מן המצר קראתי י-ה ענני במרחב י-ה, כי אחת מהתפלות המותקבלות היא תפלה שמתוך צרה, וכן הוא אומר 'קראתי

מבט אל התפילה

זווית ראייה שונות על ענייני התפילה

זהירות, גנבים!!!

אחריות מכוח טענות קשות על פרטי האירוע, אולם תושבי השכונה כשלעצמם היו בטוחים בחפותו של אפרים הידוע כאיש ישר דרך, מעולם לא עלה על דעתו להשיג פרוטה במרמה או בכל דרך עקלתון, אין ספק שאין שום תרמית בהגשת התביעה, בטוחים היו שהצדק יצא לאור ואפרים יפוצה על כל

כבר חודשים ארוכים שהנושא אינו יורד מסדר היום – הגניבה הגדולה ב'כל-בו של אפרים' שבטכונה הקטנה 'פלח הרימון', תושבי הטכונה כולם מכירים היטב זה את זה, חדשות רועטות ומסעירים אינם מנת חלקם, כאשר סוף סוף קורה אירוע חריג שכזה, גורם הוא התעניינות רבה בקרב כל תושבי הטכונה.

כמנהג יהודים טובים, ריבוי הדעות הוא עניין טבעי בהחלט, גם כאן התפצלו דעות יושבי 'פלח הרימון' לשניים, אלה שידעו לומר בוודאות שחברת הביטוח 'משען ומבטח' לא תשחרר במהרה נתח כבד שכזה, וקטנים הסיכויים של אפרים להוציא מהם את שווי הנזק, לעומתם טענו 'מביני דבר' שהפעם נראה שאפרים יצליח להשלים את חסרונו ויקבל את המגיע לו עד הפרוטה האחרונה.

הצד השווה שבשני הצדדים, שכולם ציפו בדריכות למשפט העתיד להיערך בין צד התובע – אפרים בעל החנות, לבין צד הנתבע – חברת הביטוח המפורסמת 'משען ומבטח', כולם גם ייחלו וקיוו לטובתו של אפרים האהוד והחביב על כולם.

הנזק, כולל העגמת נפש בסחבת הגדולה מצד חברת הביטוח. מטראה עו"ד גלעדי שאין התקדמות רצינית מצד 'משען ומבטח', החליט לזרז תהליכים ופנה בהגשת תביעה מספטית נגד החברה שמתחמקת לדעתו מהמוטל עליה – פיצוי הנזק בסופרמרקט 'כל-בו של אפרים'.

ביום המיועד להכרעת הדין התייצבו כולם, צד התובע – אפרים ועו"ד מר אביתר גלעדי, צד הנתבע – חברת הביטוח 'משען ומבטח' ועו"ד חגי עמרן מטעם החברה. לצד אפרים הופיעו בני משפחתו, איתם הגיעו רבים מתושבי שכונת 'פלח הרימון' גם אנחנו משפחה – טענו.

הדיון החל, השופט ביקש לשמוע את צד התובע, עו"ד גלעדי קם לשאת את דבריו, בתחילה תיאר את פרטי הסיפור באותו בוקר בו ארעה הגנבה הגדולה בחנותו של אפרים, גנבת ציוד, השחתת רכוש, אילוץ סגירת החנות עד להשבת הסדר על כנו, אומדן הנזק עומד על יותר ממאה אלף ₪, בנוסף הגיש תביעת פיצוי על עגמת נפש והתרועצויות מיותרות שנגרמו מצד חברת הביטוח שאינם עומדים בהתחייבותם כפי החוזה החתום ביניהם לבין אפרים בעל ה'כל-בו'.

קעת הגיע חלקו של צד הנתבע להשיב על הדברים, עו"ד חגי עמרן המייצג את 'משען ומבטח' פתח בטענות נגד התביעה. בתחילת דבריו שיבח את אפרים כאיש ישר ואמין, החקירות שהפעלנו נגדו הוכיחו את חפותו ויזשורו, לא הייתה בכוונתו להוציא כסף במרמה, כל אמירותיו בקשר לפרטי הסיפור הובררו לאמת מוחלטת.

אולם לצד כל זאת ובמיוחד לנוכח דבריו הנכונים אבקש מהשופטים לשמוע מה היה באותו בוקר ב'כל-בו של אפרים', כששאלנו אימתי ואיך התבצע הגנבה הגדולה, האם פרצו הגנבים באישון לילה, התברר שזה קרה לאור יום כשאפרים היה נוכח באותו זמן בחנות וראה הכל. שאלנו, אם כך, האם הגנבים היו חמושים בנשק ואיימו בשוד, לא ולא! השיב אפרים, הם לא איימו עלי כלל, ניסינו לברר האם ניסה לגרשם או לפחות לגעור בהם, כפי שאמרתי אפרים דובר אמת ולא ניסה להסתיר שכלל לא עלה על דעתו לגעור בהם, וכשנשאל אולי פחד וחרדה שיתקו אותו ולא היה מסוגל לפצות פה, הודה לנו אפרים שלא פחד מהם כלל וכפי הנראה לו אם היה צועק עליהם, הם היו מסתלקים מהמקום.

אנו נציגי חברת הביטוח היינו נדהמים ומופתעים מה כבר יכול להיות, לאור כל הנתונים, מדוע ולמה לא גער אפרים בגנבים הבאים לרוקן את חנותו, התשובה שקבלנו הדהימה אותנו יותר מכל: 'לא צעקתי ולא גערתי בהם כי פשוט לא היה לי נעים לעשות זאת, התביישתי מהם'.

עו"ד עמרן המשיך – ברשותכם כבוד השופטים אני מצטט מתוך חוזה הביטוח בין הלכות לחברה סעיף ה': 'במקרה של אובדן ו/או גניבה ו/או נזק לרכוש של המובטח שיגרם בעקבות רשלנות ו/או פשיעה מצד המובטח, אין כל אחריות על חברת הביטוח ואינה מחויבת לפצות את המובטח כלל'. לדעתי סיפור הגנבה בחנותו של אפרים תואם במדויק לאמור בסעיף זה, לא לגעור בגנבים הבאים לבייתך מסיבה יחידה של אי נעימות ובושה זוהי רשלנות גמורה.

לאור הנתונים הנני מבקש מכבוד השופטים לזכות את חברת הביטוח 'משען ומבטח' מכל אחריות ולפטור אותה באופן מוחלט מכל פיצוי הנזק ב'כל-בו של אפרים'.

הסופרמרקט 'כל-בו של אפרים', היא אכן חנות 'כל בו' כפשוטו, מוצרי מזון, כלי בית וכלי עבודה, נמכרים בה גם כלי חשמל ביתיים, עד ביגוד והנעלה, ספרי קודש ותשמיתי קדושה, צעצועים לילדים, בזמני חגים ימכרו שם צרכי החג – ממצות לפני פסח עד ארבעת המינים ונוי סוכה בפרוס חג הסוכות, תושבי הטכונה בטוחים שמוצר מסוים אם לא נמצא בחנות זו, כנראה שאזל הוא מן השוק.

בל יחשוב הקורא שמדובר בחנות גדולה רחבת ממדים, אין הדבר כך, שכונת 'פלח הרימון' שכונה קטנה ושקטה, מעטים הם תושביה שבחרו את מקום מגורם הרחוק מהשאון וההמולה המצויים במרכז העיר, בעל החנות אפרים, יהודי יקר אהוב וחביב על כולם, מדבר מעט ועושה הרבה, בזריזותו ובנחישותו מספק הוא את כל צרכי השכונה תחת קורת גג אחת במקום לא גדול במיוחד, מותאם במדויק לפי צרכי תושבי 'פלח הרימון'.

באותו בוקר בו מתחיל סיפורנו נדהמו הלקוחות לראות כי פינת מוצרי החשמל בחנות התרוקנה כמעט לחלוטין, בנוסף ראו אי סדר שולט בחנות – דבר שאינו מצוי אצל אפרים המסודר מאוד, 'אפרים, מה קרה...? האם אתה משפץ את החנות, או אולי עובר למקום אחר, אם כן נשמח לשמוע לאן?' אפרים כהרגלו שקט מטבעו, פרש ידיו לצדדים ובפיו מילה אחת – 'גנבים!!!'

מה...??? נדהמו תושבי הטכונה והביעו את צערם העמוק על מה שקרה – איך? מה? מתי? אפרים אינו אוהב להאריך בדיבורים של מה בכך ובמיוחד שלא יביאו לו שום תועלת, לא סיפק תשובות ברורות למתעניינים, לאחר שהפצירו שלכל הפחות חפצים הם לדעת האם החנות מבוטחת, השיב שאכן יש לו חוזה ביטוח עם חברת הביטוח הידועה 'משען ומבטח'.

אנחת רווחה והקלה הורגשה בלבם, לפחות נזק כבד לא יהיה לאפרים, אמנם הרבה כאב ראש וטרחה רבה יהיו לו עד שיזכה לראות את כספו, אך בסופו של דבר בעו"ה הוא יפוצה וישלים את החסר.

כאמור אפרים הוא איש של 'פחות דיבורים יותר עשייה', עוד באותו יום פנה לעורך דין אביתר גלעדי הידוע כעו"ד מקצועי שיטפל בכל הקשור לתביעת חברת הביטוח וכו', בימים הבאים הופיע שמאי נכסים למדוד ולהעריך את אומדן הנזק ולאחר בדיקה יסודית הכריע שמדובר בהחלט בסכום לא מבוטל בשווי משוער של יותר ממאה אלף ₪.

חברת ביטוח מעולם אינה שמחה במיוחד לשלם את דמי הביטוח, בפרט כשמדובר בסכום מכובד כזה. לאחר שעורך הדין הגיש בפניהם את התביעה שלחו נציג מטעם החברה לבדוק ולחקור היטב את נסיבות האירוע, בדיקה יסודית האם יד המבוטח בעצמו אינה במעל על מנת להוציא שלמונים גבוהים בהרבה מעוצמת הנזקים, חקירות עומק נוספות האם לא נעשה קנוניה בין הגנבים לבעל החנות לחלוקת רווחים בנוסף 'חצי שלי חצי שלך', בנוסף נערכים גם בדיקות מקיפות האם המקום היה מוגן כראוי לפי דרישות החברה.

תהליכים אלו נמשכים שבועות וחודשים ארוכים, גם במקרה דנן אפרים ועורך דינו הזיעו הרבה לקדם את העניינים, בהיות שכל תושבי הטכונה היו דעתם מעורבת היטב זה בזה, הביעו התעניינות רבה בכל המתרחש, שמועות עיקשות הילכו שחברת הביטוח מתנערת מכל

התפילה לאור הפרשה

ענייני תפילה
הנלמדים מפרשת
השבוע

זריזות לתפילה ומצוות ה'

פרשת בלק - הן עם פלביא יקום וכארי יתנשא, פירש"י - כשהן עומדין משינתם שחרית הן מתגברים כלביא וכארי לחטוף את המצות ללבוש טלית לקרוא את שמע ולהניח תפילין.

כשאדם נותן מתנה לחברו. במיוחד כשהמתנה עצמה היא קטנת ערך כלפי המקבל, החבר בקלות יכול להשיג בעצמו את החפץ שקיבל, כל אחד מבין שעיקר המתנה היא רק כלי ביטוי לאהבה וקשרי הידידות בין שני החברים. כשמגישים מתנה למלך, גם אם המתנה יקרה מאוד ומעוטרת בשלל תכשיטים יקרים, אך מה חסר בבית המלך, אף אחד אינו חושב שבאים כעת להוסיף על אוצר מלך ולמלאות את חסרונו. המתנה היא רק כלי ביטוי להעביר את ערכו הרם של המלך בעיני נותני המתנה.

כאשר שנים יגישו מתנה, האחד יביא מתנה גדולה שערכה רב אך ללא אהבה פנימית למלך, ואילו השני יביא מתנה שערכה מועט אך יוכיח את אהבתו הרבה שחש בלבו אל המלך, הלא ברור כי בזו יחפוץ המלך הרבה יותר מבראשונה.

כל שכן אלף אלפי פעמים כשבאים אנו להגיש את תפילותינו ומעשי מצוותינו לפני מלך מלכי המלכים הקב"ה, הרי הכתוב אומר 'אם צדקת מה תתן לו או מה מידך יקח'. אנו מקיימים הדברים כי כן ציוונו, אך מתי נוכל לומר שאנו נותנים להקב"ה, כשאנו מראים בנפשנו את האהבה שלנו אל הקב"ה.

ואיך אנו מראים את אהבתנו להקב"ה? נראה על מה כתב 'ארחות צדיקים' בשער הזריזות: ומי שעושה מעשי בזריזות, בזה הוכחה גדולה שהוא אוהב את בוראו, כעבד האוהב את אדוניו ומזרז בעצמו לעשות רצונו... מידת הזריזות היא תכשיט לכל המידות והיא מתקנת כולן.

בספר ראשית חכמה (שער האהבה פרק י"א) כתב ז"ל: ומדת הזריזות מורה על חשק נפשו ולבו לעשות הדבר ההוא מפני אהבת הבורא ולכן מקדים ולא מאחר. בהמשך כותב: והכלל כי אין זריזות אלא על ידי חשק האהבה, ולכן הוא מהמדרגות המביאות לידי חסידות שהוא אהבה כדפי', וכיוצא בזה פירשו ז"ל בבראשית רבה על פסוק וישכם אברהם בבקר ויחבש את חמורו, אמר רבי שמעון בן יוחאי אהבה מקלקלת את השורה וכי לא היו לו עבדים, אלא שאהבה מקלקלת השורה, עד כאן לשונו לענינו, ובלי ספק כי וישכם אברהם בבוקר הוא זריזות.

בשולחן ערוך פתח את ההלכה הראשונה: 'יתגבר כארי לעמוד בבוקר לעבודת בוראו' ובמ"ב ס"א: ואף אם ישיאנו יצרו בחורף לומר איך תעמוד בבוקר כי הקור גדול או ישיאנו בקיץ לומר איך תעמוד ממטחך ועדיין לא שבעת משנתך יתגבר עליי ואל ישמע לו ויחשוב בנפשו אילו היה נצרך לעמוד לשרת לפני מלך ב"ו כמה היה זהיר וזריז לעמוד בהשכמה להכין עצמו לעבודתו כ"ש וק"ו בן בנו של ק"ו לפני מ"ה' הקדוש ברוך הוא.

כאשר נלעם בא לקלל את ישראל ויהפוך ה' את הקללה לברכה, בתוך ברכותיו משבח את מעלתם וחיבתם של ישראל לפני המקום וכה אמר: הן עם פלביא יקום וכארי יתנשא, כשהן עומדין משינתם שחרית הן מתגברים כלביא וכארי לחטוף את המצות וכו'. מציין שבח מעולה ביותר שהם עושים בזריזות ומגישים המנחה לפני המלך תוכו רצון אהבה ובזה רצויים הם לפני השי"ת.

כשבאים אנו להגיש את מתנתנו הקטנה - היא התפילה לפני מ"ה, אין אנו בעלי השגה גבוהה, אין אנו יודעים חכונות הרצויות, גם חלושי מח ולב אנתנו להגיע לרגשי אהבה ויראה הראויים לעבודתו ית', אולם מה יכולים אנתנו לעשות מעט ומקצת להראות אהבה לאבינו שבשמים, כשנעשה הדבר בזריזות ובחשק אז נוכל להראות את האהבה הגנוזה בתוך המתנה, וכאמור שהיא העיקר בנתינת מתנה לפני המלך.

עניין נוסף במעלת הזריזות, הרי ידוע כמה חשובה ונעלית עבודת ה' בשמחה, כתב בראשית חכמה (שם): עשיית המצוה בזריזות מורה על היותו עושה אותה בשמחה, וכתוב עבדו את ה' בשמחה, ונדוע מה שפי' ז"ל אין שכינה שורה אלא מתוך שמחה ולא מתוך עצבות ושחוק, נמצא שעל ידי עשותו בזריזות ובשמחה שכינה שורה עליו והעושה מתוך עצלות ועצבות יענש, דכתיב תחת אשר לא עבדת את ה' אלקיך בשמחה, יעזרו ה' להתחזק בזה, להתפלל ולקיים מצוותיו בזריזות ובשמחה.

קוראים נותנים

לרגל ההוצאה של גיליון החמישים בחודש אייר הגיעו למערכת תגובות נלהבות רבות וברכות בכתב ובע"פ מאת הקוראים חלק מהם מוגשים כאן

נפלא ביותר.

איש אקנא בעולם הבא שכלם, כמו השקעה. ארכיט כבוד שאיך בעולם באופן נעלה ביותר.

מזקו ואיזו

והצ"ה ילאמו אכס כל השיבות וכל האוסדות להקצת כמות הדברים קדושים וחשובים אלו. בהכרת הצלחה וסייעתא דשמיא (אכתב זה מאכונ 'ואקדשי תיראון')

אח יותר ארעס אמספר העלון - 'חמישיק'

שחי זה רואה לטובות - יונ חמישיק לתקופת ספירת העומר שאנו נאציין בה כעת. חשבתי לברך את האלצרת בדרך ראש ע"פ אאור האשנה הידועה בדברי התנא רבי עקיבא ל'פני אי אתם איטרהין ואי אטרה אתכם'.

'אי' ב'אי' חמישיק, ל'פני אי' - הכוונה ל'פני חמישיק, דהיינו ע"פ חמישיק, 'אתם איטרהין' - כלומר אתם עשיתם אלמאכת קודש והתאמתם בכל כח להיטרה, דהיינו לקדש ולטרה את התפילה שנהיה כראוי כאו צריך, 'ואי' - כלומר, הברכה שאעכשו אלעון חמישיק והצ"ה, 'אטרה אתכם' - דהיינו איכנס שבשמיא יטרה אתכם בסייעתא דשמיא אינודת להאשיר הצ"ה באמצעה הקדושה ביתר שאת.

קראתי והתחלתי וע"ה הסוף זה יפה מאוד מכיר את ההיסטוריה וארעס אינודת הראיין ע"פ העורך הראשון 'ואדוני האשרת' האצ"ל את תפקיד כל אזור ואזור באה"ר כל העלונים אינודת הופעתו לראשונה וע"ה היות.

ע"ה והצ"ה

יצ"ה ה' שיעמדו ל'פני כל הסכנות והמזיקות של הציבור אצריך אוקיר ואתעלעל

תודה רבה על העלון הנפלא, בכל חודש הוא נפלא, אבל אינודת רציתי להודות ל'פני ע"ה העלון האחרון, ע"ה האוסף אינודת ל'פני חמישיק, אתונכס אסוכס ההשקעה הצדקה בכל האצ"ה הצדקה והיקר הזה.

ברכתי ברכת הידוע, א"ת התנו"ט כתב ב"א סברך' שאי ששאר פיו בתפילה טובה לכל הברכות, ק"ו ל'פני אוראין שררה אוראין יטרה ע"ה פיהם בשעת התפילה, כ"ש שתתברכו בכל אה צריך.

תאשיכו לעשות מיד בעבודת הקודש, והקב"ה יעלם ל'פני כלם כלאלמכס הטוב

המשך מבט אל התפילה

לאחר בירור האמת ודיון בנושא, הטיל בית המספט את כל האשמה והאחריות על אפרים עצמו וזיכה את חברת הביטוח מכל תביעה.

קורא יקר, בטרם תזעף פנים ותגיב בזעם ובאכזבה על החסופר כאן בטענה צודקת - 'סיפור זה לא מציאותי כלל, לא יתכן דבר כזה בעולם, אין אדם רואה שגונבים ומזיקים את רכושו ושותק'.

אכן צודק הנך, הסיפור שהבאנו הפעם רחוק מאוד מהמציאות, אך מדוע הנך מביין זאת כאשר בעת התפילה עומד מאן דהו ומדבר, אינך חושב להעיר לו, הלא יודע אתה כבר שהמדבר בשעת התפילה הוא כמזיק ומקלקל את התפילה גם ל שאר המתפללים, אין אתה כופר ח"ו בדברי חז"ל והכתוב בספרים הק' בעניין זה, ואם כך? הלא כעת הוא גונב ושווד סחך ומשאר הציבור את התפילה ואת השמע משמים רח"ל, מדוע אינך מעיר לו לשתוק צבת? האם כל המניעה היא מסיבה אחת ויחידה שהנך חתבייש סמנו, לא נעים לך לעשות זאת, שיעשו זאת אחרים במקומי.

לפעמים גם יותר גרוע מזה, הוא פונה אליך ואף שאינך עונה לו בחילים כי הפנחת כבר את חומרת העניין, אך אינך רואה שום עוול לענות לו בהנהונים ונהומים, למה ומדוע אתה מסייע בידו להמשיך לגנוב ולהזיק לך ולציבור?

נטה אוון לחשל החודר, נאזור עוז למען כבוד שמו ית' כמאמר הכתוב 'ויגבה לבו בדרכי ה'', כך נשמור את תפילותינו זכות ונקיות ויעלו לרצון לפני אבינו שבשמים.

גיליון זה נתרם לזכר נשמתו הטהורה של רבינו הרה"ק רבי חיים בן הרב משה בן עטר ה'אור החיים' הק' זיעובי"א לכבוד יומא דהילולא ט"ו תמוז

ציידה לדרך

לא יחל דברו ככל היצא מפיו יעשה. יש לרמוז דאם האדם ישמור לשונו מלבדבר שום דבור אסור ויהיה נשמר מדברים בטלים ויקדש פיו, אז כל אשר יבקש מה' ישמע תפלתו, וז"ש לא יחל דברו לא יעשה דברו חולין שלא ידבר דברים בטלים ומכ"ש דברים האסורים, אז ככל היצא מפיו יעשה ה', וישמע תפלתו.

חומתאנג (להחיד א"ז"ע) פר' מטות

יו"ל ע"י מערכת 'שומרי משמרת הקודש'
לחיזוק והתעוררות בענין שמירת הדיבור בשעת התפילה
פקס: 03-6180410 • דוא"ל: shmh5775@gmail.com

